

REMO is een verkorte variant van REMIGIUS

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

- 1] Remigiër, lid van de Gallische stam der Remiërs of Remigiërs, waarvan Reims de hoofdstad was.
Zo verstaan zou de naam Remigius vergelijkbaar zijn met bv. Frank (= lid van de Germaanse stam der Franken) of Wendelinus (= afkomstig van het volk der Wenden).
- 2] Naam van Latijnse herkomst: 'remus agens': de riemen voerend): 'roeier'.
- 3] Volgens sommigen is het een verbastering van het Latijnse 'remedius' = 'genezer'.
(Inderdaad blijken er personen te zijn in de vroege middeleeuwen, die zowel Remigius als Remedius worden genoemd; zie bv. Remigius van Straatsburg).
- 4] Remko kan ook afstammen van Friese en Groningse naam Remme:
 - 4.1] Samentrekking van Redmar (= 'beroemd om zijn raad', 'beroemd om zijn vastberadenheid', 'beroemd om zijn bedachtzaamheid' enz.: zie aldaar.
 - 4.2] Samentrekking van Reginmar (= zelfde betekenis als Redmar); zie aldaar.
 - 4.3] Afgeleid van het Germaanse woord 'hremn' = 'raaf' (vgl. Raven)

*

Remigius (ook **Remi** of **Remy**) van **Reims**, Frankrijk; aartsbisschop & wonderdoener; † **533; feest** († 13 januari &) **1 oktober** (overbrenging relieken).

Hij kwam uit de buurt van de Noord-Franse stad Laon. Ook zijn moeder Celina († ca 0458; feest 21 oktober) en zijn broer Princiupius worden als heiligen vereerd. Over Remigius' geboorte en jeugd wordt de volgende legende verteld. *Zijn geboorte werd voorspeld door een kluizenaar. Hij leefde in de tijd dat heel Frankenland na de doortocht der Vandalen verwoest achtergebleven was. Sinds lang was hij blind. Hij bracht dag en nacht door in gebed, waarin hij God vroeg de kerk van Frankrijk de vrede terug te geven in weer in glorie te herstellen. Nu verscheen hem een engel des Heren met de woorden: 'Weet dat een vrouw die Cilina heet een kind ter wereld zal brengen dat Remigius zal heten. Hij zal zijn volk verlossen van zijn boze vijanden. Toen de kluizenaar wakker werd, begaf hij zich onmiddellijk naar het huis waar Cilina woonde en vertelde haar van het visioen dat hij had gezien. Maar zij geloofde hem niet, want zij was al op jaren. Daarop zei de kluizenaar: 'Let op: wanneer u het kind de borst zult geven en mijn ogen met de melk bestrijkt, dan zal ik op dat moment het licht in mijn ogen terug krijgen.' En het gebeurde allemaal precies zoals hij gezegd had.*

In 459 werd Remigius tot bisschop van de belangrijke stad Reims gekozen. Volgens alle bronnen was hij inderdaad pas 20 of 22 jaar oud. Vierenzeventig jaar was hij bisschop. Er wordt van hem verteld dat hij vele zieken op wonderbare wijze heeft genezen; eens schijnt hij zelfs een dood meisje tot het leven te hebben teruggebracht. Volgens de legende was hij zo zachtmoedig dat de mussen op zijn tafel kwamen zitten en uit zijn hand broodkruimeltjes aten. Hij was eens te gast bij een vrouw. Maar de wijn bleek op. Toen daalde Remigius in de kelder af en maakte een kruisteken over het vat dat daar stond, en sprak een gebed. En onmiddellijk zat het tot de rand toe vol, ja het liep zelfs over zodat de wijn over de grond stroomde. Door zijn tijdgenoten werd hij beschouwd als een van de invloedrijkste en meest bestudeerde mensen van dat moment. Hij stichtte de bisdommen Arras, Laon, Thérouanne en Tournai-Cambrai. Hij wordt eervol 'de Apostel van de Franken' genoemd.

Halverwege de 5e eeuw stortte het West-Romeinse Rijk volkomen ineen. De noordelijke streken die zich uitstrekten van het Kanaal tot aan de Rijn vielen in handen van de Sicambriërs, een Frankische stam die stond onder aanvoering van Clovis. Hij hield hof in de stad Tournai (Doornik). In 493 was hij gehuwd met een christenvrouw, Clotilde. Zij was een ouderloze prinses uit Bourgondië. Bij Clovis' kroning moet Remigius gezegd hebben: *'Zorg dat uw gehoorzaamheid altijd voor iedereen toegankelijk is en dat niemand er neerslachtig vandaan gaat; speel met de jongeren en overleg met de ouderen.'*

Bij de geboorte van hun eerste kind wist de koningin te bewerkstelligen dat het gedoopt werd. De koning stemde toe, maar nog geen week later stierf de baby, nog gehuld in zijn doopgewaad. Clovis gaf de schuld aan die vreemde godsdienst. Ook het tweede kind, een zoon, werd gedoopt. Maar toen het ernstig ziek werd, was de razernij van de koning haast niet te bedwingen. Clotilde vertrouwde en bad, en het jongetje genas. Toen Clovis' troepen in 496 moesten wijken voor de uit het oosten oprukkende Alemannen schijnt hij in een gebed de volgende belofte gedaan te hebben: *'God van Clotilde, als u mij de overwinning schenkt, zal ik uw gelovige worden en me laten dopen.'* Hij won en hield woord. Overigens vertellen latere legenden dat bisschop remigius de koning een veldfles wijn meegaf in de strijd dat nooit opraaakte; zeer waarschijnlijk een mooi beeld voor het christelijk geloof dat hij op zijn veldtocht meekreeg. Tijdens de doopplechtigheid moet Remigius hebben gezegd: *'Trotse Sicambriër, buig uw hoofd; vereer van nu af wat u tot nu toe hebt verbrand, en verbrand wat u hebt vereerd.'*